

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 317, febrer del 2014

Escaneja amb el teu mòbil aquest codi QR o bé entra al web: elmasnou.mobi i participa en tots els sortejos setmanals de la Federació del Comerç i la Indústria del Masnou.

Bona Sort!

AULA DE MÚSICA

Clau de sol

Taller i cursos de música per a pares i nens
Matinals de música
Música per a petits en anglès

[.com/aulaclaudesol](https://www.facebook.com/aulaclaudesol)

Pl. del mil·lenari, 3 L, 637 736 203, Teià
www.claudesol.net

Genís Oliveras

TALLERS MASNOU MULTIMARCA

Recollida a domicili i substitució de cotxe gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. ITV 100%
Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Frankfurt Parera

93 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili Aleslla, el Masnou, Teià i Premià de Mar.
De dimarts a diumenge de 20 a 22:30/23h. Comanda mínima 15€
Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou · www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

ISABEL I NEUS

TEIXITS - MERCERIA - TALLER D'ARRANJAMENTS

Gran varietat de disfresses infantils. Teixits, maquillatge i complements.

Fontanills, 2 · 93 540 26 19 el Masnou

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Dels nadons masnovins del 2013

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

La Coral Xabec demana cantaires

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts a 1/4 de 10 del vespre.

**Qui canta, els seus
mals espanta!**

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

Editorial

WE SHALL OVERCOME

Tots junts vencerem...., aquest és el títol de la cançó segurament més coneguda de l'emblemàtic cantautor americà Pete Seeger, mort el 27 de gener passat als 94 anys d'edat a Beacon, Nova York. Tota una vida esmerçada amb cos i ànima a divulgar la música folk, a dins i fora del seu país natal, amb el banjo de veu esquerdada i la seva bonhomia no exempta de fermesa. Compromès des de la joventut en les lluites socials, ha estat la veu profètica que ha plantat cara a les situacions d'injustícia, siguin de dretes o d'esquerres, i ha marcat tota una època que s'ha allargassat fins als nostres dies i que ens deixa un llegat valuósíssim de cançons impregnades pel seu clam pacifista i per la croada a favor dels drets civils de les persones i dels pobles.

Seeger ha estat el referent i la font on han begut cantants tan coneguts com Bob Dylan, Joan Baez, Bruce Springsteen i d'altres tant o més famosos, que han trobat en la seva senzillesa i proximitat amb el poble el mirall on projectar la seva trajectòria personal. A casa nostra en tenim un bon exemple amb la influència que va exercir sobre els components del fugisser *Grup de Folk (1967-1968)* i, molt especialment, sobre el malaguanyat animador Xesco Boix, amb qui compartia una sana amistat.

Als qui ja som de la segona volada (*kumbaiàs*), algunes de les seves cançons ens van arribar en plena joventut com un revulsiu al conformisme imperant de l'època. Va ser el moment de la descoberta de les guitarres, els focs de camp, els festivals de música folk, els recitals en casals parroquials, centres culturals i agrupaments escoltes de barri o de poble. Les seves lletres traduïdes al català feren camí al costat de la naixent nova cançó i s'escamparen com una ventada potent per tot el país.

A tall anecdòtic, hem trobat el fet curiós que l'any 1962, Seeger, antibel·licista acèrrim, va musicar una cançó de Malvina Reynolds dedicada a Andorra (*I want to go Andorra*), per ser un *petit país pirinenc sense exèrcit, que en el pressupost militar del 1961 havia destinat únicament una partida de 300 ptes (4,90 dòlars) a bales de fogueig....!*

Per cloure aquest editorial i al bell mig de la situació esperançada que somou actualment el nostre país, trobem escaient reproduir aquest parell d'estrofes tan estimulants del *We Shall Overcome*:

*Tots junts vencerem, tots junts vencerem,
tots junts vencerem demà.*

*Dins del meu cor, crec fermament,
que junts vencerem demà.*

*No hem de tenir por, no hem de tenir por,
no hem de tenir por, avui.*

*Dins del meu cor, crec fermament,
que junts vencerem per fi.*

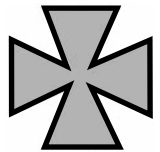
El President

(Fonts consultades: Viquipèdia i Vilaweb)

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
EL PANORAMA I LA FEINA QUE ENS VE Joan Camps	6
AGRAÏMENTS Joan Maresma Duran.....	8
DITES I PERSONATGES POPULARS Albert Vidal.....	14
TEATRE CAPITAL Rosa Ma. Isart	15
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray.....	16
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI Aleix Ripol	18
LA PUNTA DE LA LLENGUA (51) Esteve Pujol	18
CRÒNICA Joan Muray	19
ANECDOTARI MASNOVÍ Joan Maresma Pujadas	19
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany.....	20
HISTÒRIA D'UN FRACÀS Josep Condeminas.....	21
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	22
XABEC I DYAPASON: EL MESSIES Esteve Pujol	22
ARRAN DE SÒL Pledebuit.....	23
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cuillerot	23

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides, de les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Febrer 2014 --- Març 2014 --

1	dissabte	Aymar	1	dissabte	Aymar
2	diumenge	Aymar	2	diumenge	Aymar
3	dilluns	Viayna C	3	dilluns	Riera
4	dimarts	Dominguez	4	dimarts	Fàbregas
5	dimecres	Aymar	5	dimecres	Viayna C <small>Dimecres de sendra</small>
6	dijous	Ocata	6	dijous	Dominguez
7	divendres	Riera	7	divendres	Aymar
8	dissabte	Fàbregas	8	dissabte	Ocata
9	diumenge	Fàbregas	9	diumenge	Ocata
10	dilluns	Dominguez	10	dilluns	Fàbregas
11	dimarts	Aymar	11	dimarts	Viayna C
12	dimecres	Ocata	12	dimecres	Dominguez
13	dijous	Riera	13	dijous	Aymar
14	divendres	Fàbregas	14	divendres	Ocata
15	dissabte	Viayna C	15	dissabte	Riera
16	diumenge	Viayna C	16	diumenge	Riera
17	dilluns	Aymar	17	dilluns	Viayna C
18	dimarts	Ocata	18	dimarts	Dominguez
19	dimecres	Riera	19	dimecres	Aymar <small>St. Josep</small>
20	dijous	Fàbregas	20	dijous	Ocata
21	divendres	Viayna C	21	divendres	Riera
22	dissabte	Dominguez	22	dissabte	Fàbregas
23	diumenge	Dominguez	23	diumenge	Fàbregas
24	dilluns	Ocata	24	dilluns	Dominguez
25	dimarts	Riera	25	dimarts	Aymar
26	dimecres	Fàbregas	26	dimecres	Ocata
27	dijous	Viayna C <small>Dijous Gras</small>	27	dijous	Riera
28	divendres	Dominguez	28	divendres	Fàbregas

Nous horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.30 - 14 i 16.30 - 21	9.30 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 14
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 14 i 16.30 - 20.30	9 - 14

h o c r e c f a n t à s t i c a a s s o c i a c i o n d e p a r a d a r r a t a r i a d e l a g u e s a c o l o r a n o b e s t i c d a

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor o inicials. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandrindrà correspondència amb els seus autors.

SERVEI DE CÀRITAS PARROQUIAL DEL MASNOU: OFERTA DE MOBLES.

Com ja saben, Càritas Parroquial del Masnou disposa d'un servei per afavorir la donació de mobles, electrodomèstics i altres objectes de la llar. Aquestes

donacions aniran destinades exclusivament a famílies que actualment ja reben l'ajut de Càritas.

Pensem especialment en taules, cadires, armaris, rentadores, calefactores, ràdios, aparells informàtics, bicicletes, eines de cuina i objectes relacionats amb la natalitat (bressol, cadires de rodes, cotxets, etc). L'única condició inexcusable és que tots els esmentats objectes estiguin en bon estat de conservació.

Per això recordem que persones que vulguin lliurar algun dels objectes citats, poden trucar als telèfons: **93 555 65 67** (Clemente) o **93 555 62 13** (Joan Maria) També podran escriure a l'adreça: serveicaritasparroquiama nou@gmail.com. També es necessiten persones voluntàries per fer-ne el transport, en el cas que els beneficiaris no en tinguin possibilitats.

Càritas de la Parròquia de Sant Pere del Masnou

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE SOCIS ANY 2014

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoca l'**Assemblea General Ordinària** per al diumenge, **dia 6 d'abril del 2014**, a les 12 del migdia, al local social, carrer Doctor Agell, 9.

PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA

- 1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de les Assemblees Ordinària i Extraordinària de l'any 2013.
- 2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2013 (*)
- 3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2014 (*)
- 4/ Presentació de la memòria de l'any 2013 i projectes per al 2014.
- 5/ Sugeriments i preguntes.

(*) L'estat de comptes del 2013 i el pressupost del 2014 són, des del dia 6 de febrer, a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

Cordialment,
Joan Casals i Agustí
President de Gent del Masnou

escola de música
Emma Calvo

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

47è Curs de Balls de Saló GDM Febrer-abril 2014

Cada divendres de 20.30 a 22
Rock, tango, cha-cha-cha, vals, fox, pas doble, mambo, etc
Preu parella soci: **80 €** no soci **90€**

Informació a Gent del Masnou Dr. Agell, 9,
de 6 a 2/4 de 9 del vespre **93 126 82 20**

Para-t'ho bé!

Places limitades
Organitza:
Vocalia Recreativa

EL PANORAMA I LA FEINA QUE ENS VE

Joan Camps i Ortiz

Fa molts anys vaig posar-me a la motxilla d'anar per la vida un pensament atribuït a Goethe que dóna legitimitat condicionada als règims endogàmics, que per naturalesa són antidemocràtics, però que en teoria podrien anar molt millor per als seus súbdits que no pas el *traga-la* de la pseudodemocràcia estesa arreu com la que emana de l'encotillada Constitució Espanyola.

No hi ha un espectacle més bonic que el d'un príncep que governa amb eficàcia i el d'un país on tot hom obeeix sense cap servatge, on cadascú no creu sinó servir a si mateix, perquè les ordres que rep són sempre justes.

La burgesia catalana sap molt bé el pa que s'hi dóna transferint de pares a fills el patrimoni de l'emprenedoria talentosa dels avis, ja que són comptades les empreses que sobreviuen als besnéts necis, excepció d'aquelles nissagues que han sabut incorporar el talent del saber sense prejudici de casta, sigui aquesta aristocràtica o plebea. És de mer sentit comú que l'actitud i l'aptitud poden ser genètiques però quasi mai són consanguínies, ni per a aquells qui per la gràcia de Déu confonen l'orxata amb la sang blava. La nissaga borbònica és un exemple solemne de la degeneració endogàmica i la història constata el desencert continuista del franquisme del qual vam heretar l'actual monarca.

Quan el príncep és un bala perduda, difícilment podrà discernir el que és just; i els seus súbdits, per servils que siguin, tard o d'hora no podran fer altra cosa que perdre-li la confiança i el respecte. En ser una vulgar astracanada, el teatre de la Zarzuela és la vergonyosa competència deslleial a la *família irreal* que ha donat tanta merda en el teatre Victòria, on per oblidar-se d'aquest règim constitucional molts catalans hi han buscat consol passant per taquilla i pagat el tribut real del 25% d'IVA impositat pel ministre Montoro com un càstig venjatiu i indiscriminat a la cultura, així ha esquitxat de retruc la

faràndula, que per definició odia per ser antipepera.

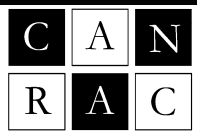
Però aquí i al món van passant coses que no són casualitat, ja poden seguir escrivint i cridant els cinquens columnistes i predicadors del púlpits cavernosos. De moment la carta de Mas escrita en un anglès d'estar per casa que, per ser breu, s'entén tot i molt bé, té més credibilitat que les dues-centes pàgines que el ministre García-Margallo ha ciclostilat per difondre a consolats i ambaixades per dir que el *dret a decidir* és una catàstrofe universal, un patracol pamfletari potser només útil per entretenir el personal, becaris i becàries en pràctiques —aquells que abans en dèiem pixatinters— que ho hauran de llegir per facilitar l'oci dels titulars de l'ostentosa diplomàcia espanyola que mantenim com si fóssim la primera economia del món. Mentre el PP feia foc d'encenalls dels Jocs Olímpics i Eurovegas de Madrid, a Barcelona, a la ciutat aspirant a ser capital de la nació catalana i estat independent, hem vist els XV Campionats del Món de Natació amb una impecable organització i amb nota; i avui, quan escric aquest article, les notícies fresques de Madrid ens anunciaven molt en veu baixa: **Dakar 2014: Etapa final de éxitos para los españoles**, sense esmentar, és clar!, que en Nani conduint el cotxe guanyador és Joan Roma Cararach, nat a Folgueroles, Osona, i Marc Coma, campió en moto, és nat a Avià, Berguedà. Indicis senzills i clars del

que pot ser deriva independentista. Coses més serioses i solemnes han passat; l'última en el Parlament de Catalunya, on els partits polítics, infatsats uns i empatxats els altres de legalitat constitucional, han decidit per majoria qualificada anar humilment al Parlament de Madrid i demanar la transferència o delegació de funcions de l'Estat en matèria de referèndums, d'acord amb l'article 150.2 CE. Haig de dir que una vegada escoltats els acalorats discursos del Parlament, m'he recordat d'aquella sàvia dita que diu que *a les presons i als manicomis n'hi ha més a fora que dins*; sentir Lucena, veu de Navarro, i Sànchez Camacho en veu pròpia és com estar a la sortida d'una cadena d'alta producció d'independentistes, també d'unionistes frustrats.

Avui sí que em sento esperançat, ja que si impera el sentit comú en aquesta olla de grills només hi cap una sortida. La feina serà el dia després, perquè regenerar aquesta partitocràcia asfixiant no serà gens senzill. La mandra que ens ha fet orfes d'una llei electoral catalana moderadament democràtica no és mandra espanyola, és una mandra catalana i que està a totes les nostres institucions, ja que tots els polítics que se senten sotmesos a la disciplina de partit, si no són comparses són els dropes col·laboracionistes necessaris d'uns reglaments de partit més o menys igual d'encotillats que la consagrada Constitució Espanyola.

27 de febrer Dijous Gras Botifarres pel Carnaval

Botifarra d'ou amb carxofes,
botifarra crua amb calçots,
i... molt més a

Dimarts 25
els nostres llardons
trobaràs calentons

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64 · WWW.CANRAC.COM

**Signa un vot per
la independència**

**Exerceix el teu
dret de petició!**

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) durà a terme una recollida massiva arreu del territori d'instàncies del projecte **Signa un Vot per la Independència**, amb què mitjançant el dret fonamental de petició, els catalans poden demanar que es convoqui la consulta i, en cas que la seva celebració no sigui possible, els seus representants electes declarin la independència d'acord amb la legislació internacional.

assemblea.cat

**Al Masnou
/Ni Decidim!**

**Exerceix
el teu
dret de
petició al
Masnou els
propers
dies 22 i 23
de març**

Agraïments

Joan Maresma Duran

Fa ja més de 18 anys que vaig sortir de la vila. I durant aquest temps sempre hi he pensat i n'he sentit enyorança. No vol pas dir això que la vida m'hagi tractat malament, al contrari. Em considero força afortunat i haver estat tots aquests anys fora no ha estat ni millor ni pitjor; simplement ha estat diferent, amb coses molt bones i d'altres de no tant, així és la vida. I algunes de dolentes, com perdre'm el creixement dels meus nebots i la vellesa de pares i oncles. Tot no es pot tenir...

I els expatriats tenim la sensació que el temps passat en un país estranger és com si fos un parèntesi o un temps que no compta o un període que esperem tancar, i retornar. N'he parlat amb més d'un. Però no sempre hem estat d'acord. Amb una gran part sí. Tot i que cadascú s'explica l'existència com pot: *va ser una altra època, a la meva joventut, qui no ho hagi viscut no ho pot entendre, o ah, no, el meu cas és diferent*. Quasi sempre és fàcil salvar-se davant la pròpia consciència si això és el que un vol o el que necessita i és encara més fàcil si aquesta percepció és part d'una major o col·lectiva: *no sóc pas l'únic*.

Tant se val. Una vegada més m'aprofito del butlletí per agrair a un munt de persones –no les pas puc anomenar totes; no acabaria mai i tinc un espai limitat– la seva amabilitat, el seu temps, la seva companyia, les ganes de facilitar-nos la vida tant a la Mari com a mi.

Penso en els meus pares, que són ja vellets –el pare en va fer 90 (llegit *nau-ranta*) el mes de gener; la mare en farà 81 pel maig i els oncles en faran 85–; però sóc plenament conscient que és una rifa, és la grossa que hi siguin tots dos i que hi hagin arribat prou bé, tot i que sempre existeix el *si no fos...*, naturalment. I és que la vellesa no és pas sempre l'avantatge de l'experiència ni de la saviesa com es pot llegir a *De Senectute*.

Estenc aquest agraïment a la família, als oncles, a les meves germanes, al meu cunyat, als nebots, als cosins que

vaig veure –no a tots, malauradament–, als fills dels cosins, que ja s'han fet grans i ja comencen a viure la seva pròpia existència, malgrat aquesta època de crisi d'inici de segle. Crisi inacabable, tot i que hi ha els brots verds –diuen–, les coses no tornaran a ser com abans del 2008...

No em puc pas oblidar dels amics. A tots moltes gràcies pels sopars –tot i que la mare es queixa i diu que no som mai a casa o que la casa no ens caurà per barret; el pare sempre diu *vosaltres mateixos*–, pels cafès, per les rialles, per acollir-nos sempre amb els braços oberts. I no només els del Masnou. A un poblet molt bonic anomenat Capçanes –la mare de la mare era d'allà– també. A Madrid també ens van rebre amb els braços oberts, tot i ser *polacos*, i a Àvila i Salamanca també. I vam parlar de política sense enfadar-nos, i del referèndum d'aquest novembre i del futur. I els qui tenen fills es preocupen o reflexionen o pensen en el que vindrà –jo

també–, i els qui no en tenim pensem o recordem o ens preocupem molt més en els nostres antecessors quan la llei de vida dóna molta més importància a la descendència i, possiblement, sigui el més natural o més lògic. I és que, imagino, el que els humans volem és estar més o menys bé amb qui compartim el temps, que la família i els qui estímem i apreciem estiguin bé, que existeixi una bona educació i una bona sanitat públiques i que els polítics facin la seva feina i gestionin els recursos per garantir un bé comú, una cosa pública –la *res publica* dels romans– de la qual tothom pugui gaudir: infraestructures, pensions, seguretat, etc.

Acabo com va acabar el pare en la seva carta al butlletí d'octubre de 2013: *gràcies, gràcies i més gràcies!* Doncs això. I que per molt anys ho puguem repetir.

P.D.: I perdó si m'he oblidat algú. I perdó per als qui no he vist o he vist una estona, que sempre serà breu.

27 de febrer, Dijous Gras

**Botifarres d'ou i faves amb cansalada,
pasta amb bacó i pinyons, peres amb vi,
carns i botifarrons,
caves, mandonguilles, pollastre farcit,
llom, ous i llardons.**

Ple de pasta
cuina de qualitat a prop teu
Menjars per emportar

Joan XXIII. 46 *Obert de
dimecres
a diumenge* Mercat Mpal. P, 21
93 555 52 08 93 540 95 16
www.pledepasta.com

DOS MÉS DOS
MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST
VINS I CAVES
EMBOTITS SELECTES
Navarra, 100. 93 555 14 82 EL MASNOU

1964-2014
Can Ventura
CARNISSERIA

Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95 · El Masnou

ROCA
Xarcuteries

**Màxima qualitat
en tots els
nostres
productes**

El Masnou
Mcat. Municipal · 93 540 10 61
Sant Miquel, 25 · 93 540 88 02

Xarel·lo

Àngel Guimés, 30
Tl. 93 555 21 41
08328 ALELLA

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT

VINS D'ALELLA
SERVEI A DOMICILI

MARIA ROSA

FRUITES I VERDURES

Comandes a domicili
Collita pròpia

Mercat Municipal
93 540 03 52

Butifarra d'ou amb carxofes, butifarra crua amb
caçots,... i més a Can Rac

C A N
R A C

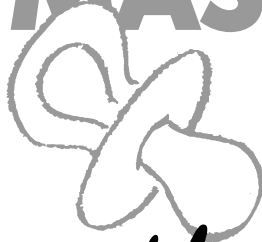

Mestres Villà, 10 · 93 555 16 64 · WWW.CANRAC.COM

TROBADA DE

El diumenge dia 12 de gener del 2014 es va fer la **21a Trobada de nadons del Masnou**. Com podreu veure a la fotografia se'ls veia contents de poder intercanviar somriures, mirades, xerroteigs i plors amb els seus coetanis. Aquest any, també, to la col·laboració. Aquest any, i com a primícia, la fotografia que gentilmente oferia l'estudi de fotografia de Ricard Villarrubia ja ducció, a tots els nadons participants a la trobada. Per qualsevol dubte: ll.valls@yahoo.es o al **660 09 23 81**. Moltes felicitats!

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

*Al servei dels vostres
nadons les 24 h del dia*

FARMÀCIA AYMAR

ALMERIA, 14 (Maricel)
93 555 03 81

FARMÀCIA DOMINGUEZ

ENAMORATS, 1 (Estació del Masnou)
93 555 59 36

FARMÀCIA FÀBREGAS

NAVARRA, 68
93 555 19 79

FARMÀCIA OCATA

JF KENNEDY, 5
93 555 33 08

FARMÀCIA RIERA

J. LLIMONA, 22 (Club Nàutic)
93 555 08 55

FARMÀCIA VIAYNA

PRAT DE LA RIBA, 23
93 555 04 03

NADONS 2014

ts, se'n van concentrar una bona colla, 89, dels 156 nascuts l'any passat. La trobada, com cada any, fou tot un èxit. Als petits, tots els nanos se n'anaren amb una petita cistella de productes per a ells oferta per la parafarmàcia **Farmasnou** a qui agraïm no s'oferirà però a canvi, i per gentilesa de l'Ajuntament del Masnou, s'enviarà per correu electrònic, amb qualitat de reproduïts als pares i molta salut. Us presentem els protagonistes; i, a la pàgina següent, la fotografia:

Luca Hernandez Páramo	03/01/13	Laia Trillo Diaz	02/05/13	Leo Casablanca Garcia	12/08/13
Erica Galbarro Lopez	04/01/13	Júlia Fontan Gutiérrez	03/05/13	Albert Junoy Melià	13/08/13
Marina Escudero León	06/01/13	Marc Vives Pujol	15/05/13	Thiago Alfredo Aguirre Chasi	17/08/13
Paula Civantos Toro	08/01/13	Ester Mayor Carreras	20/05/13		
Aleix Morales Corbera	08/01/13	Martí Romeu Alzuria	31/05/13	Eloi Gonzalez Martinez	06/09/13
Martí Morales Corbera	08/01/13			Pol Domènech Benito	10/09/13
Berta Clavillé Martínez	09/01/13	Pau Marcos Muñoz	01/06/13	Jordi Alonso Bassas	10/09/13
Pol Rueda Rubio	09/01/13	Jan Camara Alarcon	01/06/13	Noa Sada Guinart	11/09/13
Emma Magriñà Aragó	11/01/13	Núria Ortega Martínez	05/06/13	Martina Gamboa Rodriguez	14/09/13
Dario Perez Perez	22/01/13	Valeria del Pinto Crespo	11/06/13	André Ruyra Fraga	17/09/13
Guillem Milla Naudí	29/01/13	Pau Juncosa Aragay	12/06/13	Mario Ramirez Collado	18/09/13
		Ignasi Crespo Blasco	14/06/13	Jan Roca Andiñach	25/09/13
Ona Blasco Castell	03/02/13	Judit Crespo Blasco	14/06/13	Nora García Lopez	29/09/13
Leo Garcia Sanchez	13/02/13	Emma López Quiroga	16/06/13		
Marina Belles López	13/02/13	Martí Buetas Llorens	18/06/13	Martina Soler Farres	01/10/13
Aina Roig Rossell	20/02/13	Albert Càmara Querol	18/06/13	Miquel Gibaja Allué	07/10/13
Gina Masip Fluvià	20/02/13	Joan Ruiz Burgos	22/06/13	Ona Capellades Garcia	13/10/13
Nie Masip Fluvià	20/02/13	Berta Ruiz Burgos	22/06/13	Ivan Diez Sans	16/10/13
		Eric Ros Culebras	23/06/13	Uriel Asensio Tébar	17/10/13
Tiago Plaquet Montana	03/03/13			Ma. del Mar Sanchis Torroja	19/10/13
Gerard Ariño Gómez	05/03/13	Bruno Hidalgo Sinca	04/07/13	Berta Casaus Castellano	23/10/13
Lluc De Palou Crespo	06/03/13	Bruc Simarro Cabot	08/07/13	Defne Rodriguez Tejerina	29/10/13
Clara Tapia Ventayol	11/03/13	Salimata N'diaye Danioko	19/07/13		
Xavier Pina Monge	19/03/13	Goya Moñiz Gallego	13/07/13	Aitana Campos Puertas	05/11/13
Jan Autet Peiró	24/03/13	Martí Pujal Tarodo	14/07/13	Clàudia Viu Beorlegui	06/11/13
		Marc Armengol Cot	17/07/13	Mia López Carmona	17/11/13
Marc Morera Targarona	03/04/13	Noa Barranco Escobero	17/07/13	Daniela Pajares Pérez	19/11/13
Nahia Miguel Aspa	07/04/13	Fabiola Taberner Parellada	22/07/13	Emma Santiago Pagzy	22/11/13
Kira Perez Grössl	14/04/13	Ariadna Jordana Samsó	31/07/13		
Héctor Abad Checa	16/04/13			Alan Rozas Rius	13/12/13
Hugo Lacroix Monne	22/04/13	Karen Fuster Olivera	03/08/13	Laia Fernández Bautista	20/12/13
Adrià Blanco Lozano	22/04/13	Mireia Rivas Mas	07/08/13	David Ramirez Dode	24/12/13
Eidan Martinez Gimenez	24/04/13	Lluc Forns Casals	11/08/13	Emma Muñoz Olive	28/12/13

Oberts al món,
propers a tu
Compromesos
amb les persones

Un projecte per a cada infant

**COL·LEGI SAGRADA FAMÍLIA
EL MASNOU**

100 anys educant persones per a un món millor

Jacint Verdaguer 1, 93 555 04 07

www.safamasnou.com

info@safamasnou.com

Vine a coneixe'ns!

matalasseria

Grau
 PUERICULTURA
 Matalassos - Cotxets - Roba de casa
 Sant Miquel, 6 · 93 555 15 38 · El Masnou

PLE DE LLANA
 Pl. de Catalunya, 4 (darrere l'antic correu) 647 751 702
ANIMEU-VOS
 Llana, cotó i *Perlé* per al primer jersei del nadó
 Guia, patrons i tota l'ajuda que necessiteu
Mes de febrer 30% dte. en llanes
 Amb les novetat de primavera i moltes idees

TR
 DE
 NA
 201

El Petit Vailet
 LLAR D'INFANTS
 Des dels 4 mesos als 3 anys
 Ventura i Gassol, 29 · 93 555 57 11
 El Masnou

FARMASNOU
 PARAFARMÀCIA
 ROMÀ FABRA, 19-A 93 555 19 46
 www.farmasnou.com

 marky's
 JOGUINES
 La teva botiga de joguines
Tenim el carnaval a la botiga
 ITÀLIA, 29 · 93 555 45 81
 www.markysjoguines.com

VINE A VEURE'NS, T' HI ESPEREM
 El Masnou - Badalona
 C/ Sant Joaquim, C.C. Màgic Badalona i C.C. Montigalà

Bellafarma
 PARAFARMÀCIA
 Almeria, 11 93 540 89 55 www.bellafarma.com

Mobles Vilalta
 PRIMERA CASA AL MASNOU
 Pere Grau, 12-14 · 93 555 18 60

OBADA DE NADONS AL MASNOU ASCUTS EL 3. 21è ANY

TROBADA DE NADONS 2014

Idea original i

organització: Taller de publicitat.

Fotografia: Cardona fotògraf.

Distribució: Ajuntament del Masnou

Agraïments a: Enric Masip. Servei de Manteniment, Policia municipal i Ajuntament del Masnou. Càmping Masnou. Jutjat de Pau del Masnou. Associació musical Sons i l'Associació Gent del Masnou

 Taller de Publicitat
impressió i disseny
93 555 80 06 · 660 09 23 81

 CARDONA
619 16 34 99
FOTÒGRAF

 Ajuntament del Masnou

Alcon

Amb la trobada de
nadons 2014

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

Dites i personatges populars (9)

Albert Vidal

Per què diem que algú és un **SENYOR CANONS?**

La dita s'aplica a qui és un panxacontenta o algú amb pretensions i aires de saber-ho tot, encara que no sàpiga res de res o, si més no, de què parla. També pot referir-se a algú massa primmirat i que, per això, no para de fer la guitzia.

No hi ha gaires referències sobre qui podia ser aquest personatge, que, gràcies a la dita, s'ha fet tan popular.

Es diu que era un dels regents, un directiu, de la fàbrica de canons barcelonina establerta al final de la Rambla, que s'anomenava *Real Fundición de Artillería y Refino de Metales*, en l'espai que, més tard, va ocupar el Banc de Barcelona, la Comandància del Sometent i la Farmàcia Militar. La fàbrica va ser tancada per ordre de Felip V. Pel que sembla, el senyor Canons era un home de llargues barbes, que, molt cregut en funció del seu càrrec, parlava sempre amb aires de suficiència i veu engolada. Es va fer molt popular i el poble li va treure aquest mot amb motiu del seu càrrec. El nom de senyor Canons també es va donar a un dels primers vells asilats a la casa de la Caritat pels volts de 1810. Era d'esperit molt liberal i va ser un dels primers homes que va abandonar la calça curta per adoptar els pantalons. També

va canviar el barret més ample de dalt que de baix, anomenat de gresol, pel barret de copa o de xemeneia, el qual, deien, no es treia ni per anar a dormir. Discutia amb tothom i per tot, i sostenia fortes i acalorades polèmiques amb els absolutistes, partidaris del restabliment del Sant Ofici.

A principi del segle XX va aparèixer una revista satírica anomenada *El senyor Canons* el primer número de la qual va sortir el 24 de gener de 1924. Més tard, l'Editorial Bruguera va treure també un personatge a qui sempre passaven desgràcies anomenat de la mateixa manera, obra del dibuixant Alfons Figueras.

Hi ha també una comèdia en un acte original d'Antoni Constanza Guinart el manuscrit de la qual es troba a la Biblioteca de Catalunya i que podeu consultar a la pàgina:

www.mdc.cbuc.cat/cdm/ref/collection/manuscritBC/id/76304

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Volem victòries

Fins al 9 de febrer el **Circ Raluy** és al Port Vell de Barcelona. Podeu comprar-vos l'entrada i mirar els horaris a: www.raluy.com Tindrem present que el Dia de l'Espectador és el dijous, amb un preu únic a tribuna de 6 euros i a platea de 10 euros. Per uns sis euros, doncs, podem tornar a ser nens, una estona. **Fantàstic**. Ja ens cal.

Tot el mes podem visitar el **Teatre Victòria** (Av. del Paral·lel, 67) per marxar als anys seixanta amb l'espectacle *Un jeta, dos jefes*, de **Richard Bean**. Per riure una estona plegats amb

els qui estímem –si no estímeu ningú, hi ha un greu problema d'egoisme i egolatria.... En efecte, després de l'èxit de

Pel davant i pel darrere, Paco Mir –adaptador– i Alexander Herold –director– tornen a ser còmplices per oferir una comèdia, aquest cop basada en *Il servitore di due padroni* de Goldoni. Durant dues hores i una mica més, embolics, complicacions, malentesos i avinenteses, amb dotze actors i quatre músics, l'**Amélie Angebault Quartet**, a escena!

Del 6 de febrer al 2 de març serem a **La Seca** (www.laseca.cat) per assistir al recital poètic i musical *Senyor Gripau, Senyora Mort*, a partir de textos del poeta

rossellonès **Josep Sebastià Pons**. La direcció, la signa el dramaturg **Albert Mestres** i, la música, la posa Marc Egea. Interpreten Anna Berenguer/Neus Pàmies i Aina Huguet. Aquest mes estrenarem, provarem i tastarem el novíssim (macro) **Teatre Principal de Barcelona** (La Rambla, 27, tocant a Colom; havia tancat l'any 2006). Catorze mil metres quadrats amb diferents ambients. A l'espai Sala Latino hi programem *Marabunta* (18 euros/entrada), amb Guillem Albà & The All In Orchestra, fins al 28 de febrer. Més info a:

www.teatreprincipalbcn.com

Tirarem la casa per la finestra –tot i que buscarem algun descompte a l'Atrapalo.com–, farem provatures, i anirem també al Club Astoria (c/ de París, 193), per gaudir d'un sopar-espectacle, el *Circus Cabaret*.

El 19 de febrer (fins al 6 d'abril) comencen les funcions d'*Ocells i llops*, de Josep Maria de **Sagarra**, al **Teatre Nacional** (TNC). Amb direcció de Lurdes Barba, hi actuen, entre altres, David Bagés, Carme Conesa, Llorenç González i Francesc Lucchetti. Una hora i mitja per recuperar aquest Sagarra compromès, que ens porta a escena la vida de Lucrècia, una vídua que té tres fills.

El 27 de febrer, fins al 2 de març, *Seuls*, de **Wajdi Mouawad**, al **Teatre Lliure** de Montjuïc, en dues hores i en francès sobretitulat al català, planteja com podem tornar a ser nosaltres mateixos quan fa molt de temps que ja no fem servir la nostra llengua materna.

Senyors, senyores: força imprudència: no deixin de comunicar-se en català. Ni quan van a lligar.

Rua diabòlica'14

Carnaval 2014 el Masnou. Dissabte 1 de març a les 7 de la tarda Sortida de l'Altell de les Bruixes

Colla de Diables del Masnou

Colla de Diables del Masnou

Tots hi sou convidats!

Hi participaran: **Els Tabalers** de la Colla de Diables i totes les **Bruixes** del Masnou i rodalia.

Sortiu al carrer i veniu a l'Altell a menjar la manduca

Recorregut de la rua diabòlica:

Altell de les Bruixes, Fontanills, Torrent d'Ase, Pere Grau, Dr. Agell, Sant Felip, Cptà. Maristany Noms i Altell de les Bruixes

Ho organitza: **Colla de Diables del Masnou**. Hi col·laboren: **Ajuntament del Masnou, Can Rac, Graneria Colomé, Patisserie Miquel, Serralleria Tallada, Materials Homs, Matalasseria Grau, La Fruita, Celler del Mar, Teixits Oliveras i Bricolatge el Masnou.**

Històries de la vila

Joan Muray

CAPITANS MASNOVINS -estadística en mà-

Les estadístiques, diuen, sempre són fredes; però jo crec que no és així, ja que ens nodreixen de dades i dates que ens serveixen per veure o constatar l'estat d'uns fets; en aquest cas, l'elevadíssim nombre de capitans mercants que va tenir la marina de vela masnovina del segle dinou, a més de veure un seguit de coses ben interessants, com l'edat majoritària de la mort en aquell temps, on morien, quants eren casats o quants solters, etc.

La llista de capitans de què disposem el dia d'avui (1) és de set-cents setanta-dos -772. Set-cents provinents de la llista que en féu Bassegoda (2); i la resta els qui s'hi afegiren des del 1987, segons recerques documentals de Palemó Anglès (3) i aquest autor (4).

L'estadística que ha sorgit d'aquests quasi vuit-cents capitans masnovins és força interessant. Heus-la aquí:

LLOC DE NAIXEMENT

El Masnou.....	769
Fora del Masnou.....	3

LLOCS ON MORIREN

Al Masnou.....	524
Fora del Masnou.....	248

PAÏSOS O INDRETS ON MORIREN

- Argentina.....	50
- Barcelona.....	59
- Brasil.....	17
- Cuba.....	35
- Espanya.....	16
- Estats Units.....	2
- Manila.....	7
- Mataró.....	2
- Mèxic.....	2
- Paraguai.....	1
- Perú.....	1
- Uruguai.....	17

MORTS EN EL MAR

- En naufragis.....	17
- Per malaltia (en alta mar).....	22

PER EDATS

- Abans dels vint anys.....	6
- Dels 21 als 30 anys.....	56
- Dels 31 als 40 anys.....	54
- Dels 41 als 50 anys.....	71
- Dels 51 als 60 anys.....	150
- Dels 61 als 70 anys.....	238
- Dels 71 als 80 anys.....	111
- Dels 81 als 90 anys.....	27
- De més de 90 anys.....	2
- Se'n desconeix l'edat.....	57
Total	772

ESTAT CIVIL

- Solters.....	110
- Casats	597
- Vidus.....	-
- Es desconeix.....	61

NOMS DELS CAPITANS

- Joan	83
- Josep	111
- Pere.....	74

COGNOMS

(dels tres grups majoritaris)

- Maristany.....	101
- Pagès.....	59
- Millet.....	53

MOTIUS

(nombre de branques d'aquests tres grups)

- Maristany	40
- Pagès	23
- Millet.....	15

CONCLUSIONS:

1- Veiem que, al dia d'avui (5), tenim una quantitat de 772 capitans de la

nostra marina, 72 més que la llista anterior. Això vol dir que ni aquella ni aquesta són llistes tancades, ja que, possiblement, en noves recerques n'hi podem seguir afegint més.

2- Podeu comprovar que la majoria, 769, havien nascut a la nostra vila. Només 3 van néixer fora del Masnou.

3- En canvi, el lloc on moriren ja és ben diferent. Tenim que 524 ho feren al Masnou, però 248 moriren fora, sigui per mort natural a terra o en alta mar, o bé per naufragi, com veurem a l'apartat següent.

4- Dels morts fora del Masnou, 125 ho feren en terres americanes, 7 en asiàtiques (Manila), 16 a Espanya i 61 entre Barcelona i Mataró.

5- Veiem que els morts en naufragis, per sort, no foren gaires, si tenim en compte el gran nombre de capitans.

6- Així com també els qui moriren en

Retrat del capità Mirambell

alta mar per alguna malaltia. I més si tenim en compte la rudimentària medicina que podien administrar a bord.

7- Referit a l'edat de mort dels capitans, en tenim un ampli ventall, que va des dels 6 que moriren abans dels 20 anys, i ja sent capitans, fins als 2 que ho feren tenint-ne més de 90, una edat molt avançada, i especialment en aquells temps. La franja d'edat amb més gran nombre de mortalitat, la trobem entre els 61 i els 70 anys, amb un total de 238, fet que ens demostra l'índex de vida d'aquell temps, el segle XIX.

8- Quant a l'estat civil, podem veure que hi ha 110 capitans solters, sobretot perquè la majoria moriren molt joves i encara no s'havien casat, tot i que també n'hi va haver que mantingueren la solteria al llarg de la vida. De casats ho foren la majoria, o sigui 597. Quant als vidus, no n'hi cap, segurament perquè la majoria es moria en una edat, per al nostre temps, encara jove, aleshores ja una edat avançada. I també n'hi ha 61 de qui es desconeix l'estat.

9- La tria entre els noms més usats pels capitans, l'he feta entre els tres més populars: Josep, Joan i Pere, i ja n'heu vists els resultats.

10- Els tres grans grups de cognoms dels nostres capitans foren: 1r Maristany, que n'hi hagué 101; 2n Pagès, que foren 59; i 3r els Millet, que foren 53. Només amb aquests tres grups, ja tenim un total de 213 capitans, quasi una tercera part del nombre total.

11- Quant als motius d'aquests tres principals grups, tenim que, dels Maristany, n'hi va haver 40, elevat nombre que fou degut a com foren de prolífics els Maristany i que, per tant, hagueren de dividir-se en quaranta branques per poder distingir-se els uns dels altres. Dels motius dels Pagès n'hi hagué 59, també moltes branques. I dels Millet, arribaren a ser-ne 53. Tot aquest conjunt ens dóna el fet de la gran endogàmia regnant. A tall d'exemple, hi ha un personatge molt conegut, el músic Grau Maristany i Maristany (en Grau Til·là), que si ja el portava repetit el cognom Maristany, el seu pare també es deia Grau Maristany

i Maristany, i el seu avi també Grau Maristany i Maristany. Ara intenteu saber a quina de les 40 branques pertanyia cadascun dels seus Maristany.

12- I perquè vegeu la diversitat amb què havien d'anomenar-se cadascun d'aquests tres cognoms, heus aquí el llistat dels motius:

- **MARISTANY:** Asó, Badalona, Benet, Carló, Carner, Cavalleria, Cintet, Corsari, Deri, Esquerrà, Ezequiel, Francisquet, Frare, Gaio, Greits, Hereu Tomàs, Isart, Isidro, Manan, Màstec, Nyola, Paià, Paqueta, Pere Grau, Quet, Russu, Sastre, Senyor, Sensat, Sil, Silet, Soberano, Tap, Tara, Til·là, Tomàs, Vatuadent, Xami, Xaret, Xicarrot i sense motiu n'hi ha 5.

- **PAGÈS:** Bailon, Bertran, Caca, Cargelu, Cebrià, Cebriana, Ciril·lo, Codina, Espès, Ferran, Lel, Manena, Manuel, Munà, Músic, Nè, Noni, Pau Caca, Rana, Segundo, Suma, Vilasana, Xicarreta i 3 sense motiu.

- **MILLET:** Caballu, Cabrera, Cona, Fita, Jeroni, Laló, Nens, Noni, Pateña, Pauet, Surray, Tetus, Xec, Xiquet i sense cap 2.

Com deia al començament, heu pogut comprovar que les estadístiques són, si més no, curioses, però no fredes. A més, aquestes, referides a la part més important de la història de la nostra vila, la marina de vela mercant del segle XIX, ens deuen haver donat unes dades i dates força importants.

NOTES

- 1- Calculat a 11 de desembre del 2013
- 2- Segons la llista del llibre *Diseños de la Villa del Masnou y de su marina de vela del ochocientos*, de Pere J. Bassegoda i Musté, editat el 1962.
- 3- Palemó Anglès i Sala (1922–2007) fou director del *Museu Municipal de Nàutica del Masnou* i va col·laborar en el nostre butlletí des del 1987 fins al 2008, a les pàgines titulades *La nostra marina*.
- 4- Joan M. Muray i Rubió, col·laborador des del 1987 a les pàgines titulades *Històries de la Vila*.
- 5- El dia d'avui, quan foren closes aquestes històries..., és el mes de gener del 2014.

FONS CONSULTATS

- Llibre *Diseños de la Villa del Masnou y de su marina de vela del ochocientos*, de Pere J. Bassegoda. El Masnou 1962
- Articles *La nostra marina*, de Palemó Anglès i Sala, al butlletí de *Gent del Masnou*, del 1987 al 2008.
- Articles *Històries de la Vila*, de Joan Muray, del 1987 ençà.

Càrrega i descàrrega al port de Barcelona

Les nostres famílies d'avui

Dr. *Aleix Ripol Millet*. Psicòleg i mediador en famílies
ripolmillet@hotmail.com 619 522 582

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes... els fills, la parella, els avis, la llar...

LA LLUITA PEL PODER A LES FAMÍLIES

El desig de poder és universal. Té noms diferents (tot i que s'amaga darrere d'eufemismes): protagonisme, assumir responsabilitat, suplir-complementar, *jo sóc ton pare, ells encara no saben que..., em toca a mi..., el marc jurídic m'obliga a...* I n'hi ha més, consulteu la secció política dels diaris. Entre els estudiosos hi ha discussió sobre la causa d'aquesta necessitat de manar, que els altres facin el que un desitja que facin. Per a alguns és l'atàvic instint de supervivència: de fet sobreviu (o viu per sobre dels altres) el qui té més poder. Per a altres és un instint bàsic, estructural, *ontològic*, axiomàtic de l'ésser humà, independent.

Pel poder s'esmercen esforços immensos, es perden (o es paguen) fortunes, se sacrifiquen amors i amistats... fins i tot la salut i la vida. Pel poder es pot arribar a extrems com ara col·locar fora de la llei les dones embarassades que decideixen avortar, encara que el seu embrió o fetus tingui greus malformacions. I s'arriba, fins i tot, a invocar la llei natural o la llei divina.

Ningú no cedeix poder i de fet aquest és un joc *de suma zero*: si tu en tens

molt, jo en tinc poc, i viceversa. L'única forma d'aturar aquell qui aspira a més i més poder és establir, crear o fer créixer un contrapoder: plantar cara.

El poder pot ser re-enquadrat de formes diverses. Hi ha un *poder sobre* (els altres) i un *poder amb* (els altres). Aquest darrer deixa de ser un joc de suma 0 per convertir-se en multiplicador de potència: associo el meu poder al de la contrapart i compartim una potència que pot créixer exponencialment. I això es pot fer amb les persones, a les empreses i amb els països. Però per fer-ho cal superar les *posicions* (*a mí cuando me llevan la contraria me tocan los coj...*) i perseguir els *interessos* (*junts, amb la definició política que el poble triï, som més forts*).

Algú em dirà: *però això no passa a les famílies!* A les famílies també passa. Sempre hi ha una subtil (o no subtil) lluita pel control del grup familiar, de la relació de parella, dels germans i germanes, de la família extensa (sobretot dels pares d'ell o d'ella... per part d'ella o d'ell). Des de petits petits. I fins a grans grans.

Tot i voler el millor per als nostres fills

i filles sovint entrem en el joc de poder. L'Aina i jo veiem sovint al nostre despatx pares convençuts que les normes que imposen a casa hi són *pensant sols en la canalla*, pares que acaben descobrint que al darrere dels seus *manaments* hi ha poc més que les seves pors, els seus desitjos, les seves frustracions. Germans lluitant menys per l'herència que pel seu paper o poder –actual i antic– dins la seva família. Parelles que ens expliquen els seus desacords i lluites a l'estil que Sarah Cobb¹ descriu com *herois i roïns* (*villanos*) (heroi jo, *roïl roïna* la meua parella). Treballem amb ells perquè arribin a comprendre (no sempre amb èxit...) que tots tenim part de raó i responsabilitat en el que fem: nosaltres i també l'altre. I que, sovint, qui perd guanya i qui guanya perd. Educar els nostres fills en una llibertat responsable els permet detectar i evitar la nostra imposició abusiva, perquè estimar no garanteix respectar sempre el dret dels altres.

La família pot ser un magnífic espai on triar el *poder-amb* per sobre del *poder sobre* els altres membres del sistema familiar. Si eduquem els nostres fills respectant el seu espai de poder els ensenyem a reconèixer-se i limitar-se. Bon any!

¹COOB, S. (1997): *Una perspectiva narrativa en mediació*, en *Nuevas direcciones en mediación*, coord. FOLGER, JOSEPH P. y JONES, TRICIA S. Buenos Aires, Paidós.

La punta de la llengua (51) Esteve Pujol i Pons

Hem de vigilar una mica la salut!; Hem d'anar una mica alerta amb el que fem!; Cal que respectem una mica els altres; Us ho dic perquè millorem una mica la societat; Has de conduir una mica més bé; Heu de procurar estimar una mica més el pare i la mare; Cal ser una mica més honrats o treballadors o puntuals... No trobeu que en totes aquestes frases i cent mil més que es diuen i se senten a dojo, **hi sobra el mica?** No una mica, no, MOLT MOLT MOLT.

S'ha posat de moda, des de fa anys, ho reconec, d'afegir el **MICA** pertot arreu. Segur que una mica ja la vigilem la salut; i una mica alerta amb el que fem, ja hi anem; i si

només hem de conduir una mica més bé i respectar una mica els altres, o millorar una mica la societat o estimar una mica més els pares... estem ben arreglats! O traiem el mica o hi afegim un MOLT i direm el que de debò volem dir i ens estarem de tants romanços.

Escolteu qualsevol conversa, discurs, recomanació, advertiment... i sentireu que, de tot, només en cal una MICA. Potser ens fa la sensació que aquest mot fa més discreta la nostra proposta o la nostra ordre.

Afineu bé l'oïda i ja veureu com em doneu la raó; i no una mica, no, molta, potser tota i tot.

Conclusió: fora tantes MIQUES.

Cròniques

Joan Muray / Vocal de Cultura

EL MASNOU... vist amb 50 anys de diferència

Aquesta mostra fotogràfica i alhora un bocí de la història masnovina, amb fotografies de Teresita Torres fetes a cavall de la dècada dels cinquanta/seixanta del segle passat, i la rèplica dels mateixos indrets al nostre temps, fetes per qui us ho comenta, ha estat un èxit.

Un èxit no sols de públic, ja un xic difícil d'aconseguir per l'excessiva oferta de propostes, ans també perquè aquest públic ha gaudit força veient els con-

trastos entre una època i una altra.

En altres exposicions retrospectives d'imatges masnovines, el públic només veia aquelles vistes de trossos de la vila tal com havien sigut; i en canvi en aquesta podien veure com és el mateix lloc a l'actualitat. Això feia que no sols els grans, per allò de la nostàlgia, en gaudissin, sinó que els joves, que no havien conegut aquells sectors de la vila, per mitjà de l'actual podien reconèixer els indrets del passat.

Tota aquesta informació visual ha fet que diverses generacions poguessin veure i constatar el pas del temps. No sempre a fi de bé. Alguns dels més joves arribaren a dir que els agradava més el poble d'abans.

També ha servit perquè gent gran o de mitjana edat expliqués vivències seves relacionades amb alguna de les imatges exposades i així poder seguir aprofundint en l'estudi de la nostra història. De totes formes, no per més tranquil ni més humà en alguns aspectes, el passat sempre fou millor, ja que algunes de les imatges antigues, per certs símbols que onejaven al vent, portaven a la ment una època grisa i repressiva, absolutament i políticament incorrecta. Mercès a tots els qui la visitàreu, i especialment als qui ens fèreu arribar la vostra felicitació i històries sucoses.

Anecdolari masnoví

Joan Maresma

JA TORNAREM

Durant uns quants anys vaig fer de representant de la funerària i anava als enterraments fent de cap de cerimonial.

Una vegada, en un pis de la part alta del poble es morí una dona ja gran que tenia una colla de fills, amb els corresponents gendres i nores, i semblava que tots competien per veure qui la plorava més.

Quan vaig presentar-m'hi per fer els tràmits per a l'enterrament, ja van fer un drama. Quan els funeraris de Mataró hi portaren el taüt per encaixar-la, encara el drama fou més gros; però la cosa va arribar al màxim a l'hora de treure el cadàver de l'habitació per anar cap a l'església.

Tots es posaren a bramar, més que plorar, escridassant-nos i dient que érem uns *ladrones que quieren robar-nos a nuestra madre* i ens barraren el pas a la porta de l'habitació on era la difunta sense deixar-nos-hi entrar; i, per més que intentéssim persuadir-los amb bones paraules, no hi havia forma de fer-los abandonar la seva actitud. Tornaven amb el seu *ladro-*

nes, que quieren llevarse a la madre i ladrones i més ladrones...

Fins que un xofer de la funerària, amb molta flegma i diplomàcia, els digué:

—Miren, señores, nosotros no queremos robar a nadie; ustedes con calma lo piensan bien y, cuando lo crean conveniente, nos llaman. Adiós, señores, que aquí no ha pasado nada.

I dirigint-se a mi i a l'ajudant va dir cridant:

—Anem, nois, que ja tornarem un altre dia, que ja ens demanaran els nostres serveis.

En veure que nosaltres ens n'anàvem, quan gairebé érem al portal, com per un encanteri, s'acabaren els planys, els plors, crits i lamentacions i s'apartaren de la porta i ens deixaren passar i, amb tota normalitat, anàrem a l'església i després al cementiri sense que ens tornessin a dir més *ladrones...*

ÉS PER A AVUI

Antigament, quan hi havia un difunt, passava un home casa per casa convidant a l'enterrament.

Generalment ho feia des del portal de

la casa, sense entrar; i, després del *Déu vos guard*, amb una cantarella habitual deia:

—En nom de la família d'en tal i tal... us fem saber la defunció i us convidem a l'enterrament, que serà avui o demà, a tal hora del matí o de la tarda. En Pepet Gregori era un d'aquests homes que es dedicava a anar a "convidar".

Un dels dies, tot fent aquesta feina, en ser al portal d'una casa i abans que els digués res, la mestressa el confonqué amb un captaire i sense miraments li digué el que es deia quan es volia treure del davant un pobre que demanava caritat:

—Un altre dia, germà.

I en Pepet, referint-se al mort, digué:

—No, un altre dia no, que és avui a la tarda.

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

COSES D'ABANS D'AHIR

Avui, potser perquè la lluna fa el ple o ahir vaig anar a dormir massa aviat, no és motiu que em senti deprimit ni res d'això; però si no m'arriba una mica d'inspiració, si la musa no acudeix en el meu ajut, anem malament per omplir la plana amb quelcom que sigui interessant i poder compaginar un breu escrit. Una pàgina la lectura de la qual us faci passar una estona distreta dels quefers diaris. Provem-ho?

Està tot tan esvalotat que fer pronòstics és posar-se ben segur en perill d'equivocar-se. I si tot mirant endavant, retrocedim en el temps tot fent memòria?

Què s'ha guanyat, què s'ha perdut!

No parlem de valors ni de moral ni d'ètica, no vulguem aixecar un vol tan alt; fem com les orenetes, que, quan ha de ploure, fan un vol ras i aquells xisclets característics que suggereixen d'agafar el paraigua per aixoplugar-se del ruixat anunciat.

Parlem d'oficis, negocis, fàbriques, tallers, etc. que en aquest mig segle han desaparegut del nostre entorn. Això tan sols, però amb melangia. Jo també estic a la llista.

Penso en el cabrer, que pasturava les cabres i venia la llet, i les munyia al mig del carrer davant les mestresses. En el ferrer de la *Poca farina*, que ferrava els cavalls lligats en una argolla collada a la paret de la façana. Penso en el senyor Tallada, que ho feia al Torrent Umbert i omplia l'ambient amb aquella flaire característica, en cremar la peül·la amb la ferradura roent. Amb la manyeria d'en Lluís Vidal, amb la seva enclusa i la seva manxa, veïns de La Catequística, avui també desapareguda.

Penso en els Montellà, els basters del Masnou, Alella i Teià, que tant feien els guarniments del cavall o de la mula com la cartera de pell per al nen que va a l'escola.

Penso en els matalassers, en Montellà, en *Gepus*, amb en Grau, que va resistir fins a l'últim moment fent matalassos; penso en el boter picant barrils, en

Joan Oliveras.

Les modistes innombrables. Els ordinaris (*recaders*) de farcell, de petita paqueteria o bé, com diu la paraula, per portar encàrrecs o comandes i fer gestions del més impensable assumpte que podeu imaginar-vos; entre altres, en foren en Joan Camps, en Senon Roig i en Francisco Ramentol. La fàbrica de *Gaseosas Fernández*, regentada pels fills Marià i Saturnino, fins que traspasaren la llicència i la marca fundada per l'avi.

El llaurer Felipet feia dipòsits, galledes, regadores, embuts, pots, canalons, repartidors d'aigua de les mines, tapadores per a dipòsits, fanals per a espelmes o per a oli, etc. Al meu avi, van fer-li un fanal de llautó i al meu pare un dipòsit (també de llautó) per al motor de la barca.

La fàbrica de vidre de Can Dacs (*Fàbrica de Cristal Masnou*) ubicada a la carretera del cementiri (avui Joan XXIII) va desaparèixer a mitjan segle passat, igual que la fàbrica de fil de cosir *El Pino*, regentada pel senyor Cesari. S'establí com a *Manufacturas Colonial* i després *Hilaturas El Pino*.

Acabada la guerra civil, fou un parell d'anys seu de la Parròquia fins al 19 de març del 1942 en què s'inaugurà el temple reconstruït; i durant l'any 1944 foren beneïdes i col·locades les noves campanes al seu emplaçament amb l'ajut del cabrestant del meu pare.

Les Sedes, *La Lonera*, *Can Xala*, *Cal Soberano*, *La Bòbila*, el *Sindicat de Pagesos*, *Ca n'Humet*, que de primer fou una impremta (com la d'en Villalbi i d'en Josep Rossell) i després fàbrica de llanes; avui dia un Centre Cultural.

L'escorxador, per a mi de grata memòria (no deixem opinar els animalons); molts de vosaltres encara el recordareu.

Si volies unes sabates a mida, no calia anar a Londres; en Pepito Sabater (Plaça de la Llibertat) les feia a mà. Estenia a terra un full de paper d'emballatge; descalç et feia posar els

peus damunt i, amb un llapis feia el recorregut per tot el contorn del peu. Mida justa! Et feia veure la bona qualitat del cuir i de la pell a treballar i cosir a mà. A cau d'orella, el preu que et costaria. Ningú més no havia de saber-ho. El dia de l'emprova sempre era l'anunciat, però el del lliurament... sempre diferit per raons ben justificades... d'això, bé, d'allò... d'en...

Les botigues són nombroses: Can Bailon, Can Juanito de les Botifarres (també sagristà de la parròquia), Can Ballester, Can Marfanet, Ca la Comerma, Can Maresma, Ca les Fideueres, Ca la Ramona Torres (L'Estanc), Can Perala, Can Carlets, La Pauleta, Can Nòl, Can Cantina, Ca l'Anguera, Ca la Munda, Can Noni, Can Sala, Ca l'Agustineteta, Can Feliciano Donadeu, La Innovació (teixits), Can Picapedrer, La Pastisseria del Mar, La Pastisseria Pagès, Ca l'Estol i, al seu davant, Can Cot de les ràdios, que després fou la Papereria Sant Jordi, i veïns amb l'Albalate, la Sastreria Fortuny i, al costat, la Sabateria d'en Perico (Pere Martínez), Can Jordà (la solució per fer el vermut). Dues carnisseries a la Plaça d'Ocata, la de la Núria Uson i la de la Pilar Carrillo, i al carrer Manila la camiseria Ortmann.

Les carboneries de Can Joanet *en Pela*, Can Cantina, Can Manyanet (també botiga) i Can Minguez.

De fondes tancades: Can Blai, Can Sans (Messeguer), Fonda de l'*Apedero* i Restaurant i Pensió Sissi i el bar La Cala.

De venda de gel en barres: Can Ballester i Can Coromines (en Pepet del gel).

De col·legis i guarderies: al carrer de Sant Francesc d'Assís el del Senyor Fuentes, un altre de conegut per Doña Dolores, l'Acadèmia Bosch i l'Acadèmia Marcos. La Pepeta Boter (de bona memòria) fou escola de caganers.

La lampisteria Tabaras al costat de Finques Puig, la d'en Terrones a la plaça de Jaume Bertran i la d'en Torrell darrere de l'antic edifici de Correus.

La guanteria artesana de la família Niell.

La Ferreteria Piera a la Plaça de la Llibertat i Can Gázquez al carrer Josep Llimona.

Les barberies: la d'en Miquel de l'Oasis, la d'en Julio al costat de l'Ajuntament, l'Albert Massanas al carrer Josep Llimona, en Dídac Ortiz al carrer de Buenos Aires, en Feliciano a l'avinguda del Carme, Can Domènech al Camí Ral, o Cal Federico, al final del Torrent d'Ase tocant al camí Ral, ara es diu,

però, Av. de la Mare de Déu de Núria.

*¡Ni son todos los que están, ni
están todos los que son!
¡Ni están todos los que son, ni son
todos los que están!*

Nota: Per a la propera edició agraïrem correccions i esmenes.

P.S. Per causes alienes –coses dels follets de la impremta– es va perdre la felicitació nadalenca amb què acabava l'article de desembre; i aprofitem l'ocasió per desitjar a tots els nostres lectors i amics un felix i joïós Any 2014.

HISTÒRIA D'UN FRACÀS

Josep Condeminas

Si heu tingut ocasió de visitar el *Museu de la Ciència de Barcelona*, magnífic per altra banda, també deveu haver vist a l'exterior del recinte un autèntic submarí dels denominats *de butxaca*, que, naturalment, es pot visitar i hom és pot adonar de la complexitat d'aparells que conté i també de la incomoditat que representava navegar-hi. Afortunadament el del museu, de nom *Barcelona*, anteriorment SA-51 (Submarí d'Assalt), va navegar molt poc, en realitat mai no va ser donat d'alta a l'Armada Espanyola. La seva singladura més llarga va ser amb motiu de la Setmana Naval de Barcelona al 1966, en què va navegar des de Cartagena fins a Barcelona, acompanyat, això sí, del vaixell de salvament *Poseidón*, mesura que ja indica la poca fiabilitat que mereixia el petit submarí. La seva història, però, s'inicia acabada la II Guerra Mundial, quan molts científics i enginyers alemanys van fugir a altres països, molts d'ells a Espanya, ja que per la seva proximitat geogràfica i afinitat amb el règim anterior era el lloc ideal per establir-s'hi. Uns van treballar per a l'aviació, altres a l'exèrcit de terra i, naturalment, també per a la marina. Aquest va ser el destí de l'enginyer Eric Vollbrech de gran experiència amb els submarins enans alemanys *Seehund*

Ja feia temps que els estratègics de l'Armada Espanyola tenien projectada la construcció d'uns petits submarins per a la defensa del litoral i ports espanyols i, encara que alguns opinaven que la seva utilitat pràctica era molt reduïda, a Cartagena van començar a experimentar amb dos minisubmarins denominats *Foca*. Va ser una experiència fallida, però van extreure'n idees per

embarcar-se, i mai millor dit, en un projecte més ambiciós, la construcció de dos submarins d'assalt. Tenien una eslora de 78,12 metres així com una autonomia de 2.000 milles en superfície i 150 submergits. Armats amb dos torpedes i tripulats per tres o cinc homes. El projecte es va presentar al juliol de 1952, però no van ser posats en grada fins al 1957. El seu desenvolupament, però, va ser molt lent, dilatat en el temps, a causa principalment dels seus constants canvis de disseny així com l'acumulació de problemes tècnics, falta de materials i també de pressupost. Si tenim en compte el període de bloqueig internacional del país i els magres resultats d'una política autàrquica, el projecte va resultar massa car per a aquella Espanya deficitària en quasi tot. A més hi hem d'afegir l'esforç pressupostari que va significar l'adquisició de vaixells a Estats Units en virtut d'un tractat de col·laboració amb aquell país. Aquest cúmul de circumstàncies va fer que temporalment s'abandonés el projecte i tots dos submarins restessin durant anys en un racó de l'*Empresa Nacional Bazán* i s'ompliren de pols i d'òxid.

Tot i que hi portaven molts diners gastats, al 1965 el projecte es va revifar i van decidir acabar-ne un prototip, concretament el denominat SA-51. Les proves en mar no van resultar satisfactòries, principalment pels greus problemes amb les bateries i acumuladors, així com el seu arriscat maneig. No sé fins a quin punt va influir-hi la marxa al seu país d'origen del tècnic alemany, senyor Vollbrech; el cas és que, després de més de vint anys, no sols no es van solucionar els problemes bàsics sinó que les innovacions tecnològiques de construcció naval en voga i millores dels equips de detecció submarina van fer que el submarí quedés totalment antiquat, obsolet i, per tant, al 1979 és va abandonar definitivament el projecte. L'estada del SA-51 en aigües de Barcelona amb motiu de la Setmana Naval de 1966 va ser premonitòria, ja que l'any 1986 el van treure de l'ostracisme de las grades de la *Bazán* i el van enviar a Barcelona, aquesta vegada per terra ferma, on des d'aleshores està exposat a la curiositat dels visitants del Museu de la Ciència.

Font consultada: el llibre *Buques de la Armada Española*, de Juan Luis Coello Lillo.

Exposicions

Del 8/2 al 6/3. Col·lectiva de pintors masnovins

Del 8 al 27/3. Centenari del Col·legi de la Sagrada Família del Masnou (1914/2014)

“DIUMENGE AMB LLETRES”

Diumenge 23 de febrer del 2014
 a les 7 de la tarda

Vetllada artística, literària, musical...

“Grup Rauxa” de GDM Entrada gratuïta

Cursos de teatre per a totes les edats Vine-hi i... actua

627 630 082 (Oriol) · 676 334 144 (Aina)

L'ENDEVINALLA V.D.R.

Què fa l'arbre a la muntanya?,
 què fa l'arbre al carrer
 que tots ho busquem a l'estiu?

Resposta: omlps

EL MESSIES, CANTAT PEL COR DE CAMBRA DYAPASON I LA CORAL XABEC

Esteve Pujol i Pons

Fotografies de Gerard Poch

L'escriptor vienès Stefan Zweig, en el llibre *Moments estel·lars de la humanitat*, en tria uns quants, no pas gaires, només catorze, –segons el seu criteri, és clar–; i un dels que escull és l'instant en què Georg Friederich Händel té, enmig de la foscor de la nit i de l'esperit, la inspiració de compondre l'oratori *El Messies*. Podem estar d'acord o no amb la tria que l'escriptor austríac va fer; però sí que ens podem afegir als qui consideren que va ser un moment summament rellevant per a la història de la civilització humana: traduir la vida de Jesucrist en un poema immens de música i cant. Va prendre aquells fragments bíblics del Vell i del Nou Testament que, en profecia o en relat, ens parlen dels episodis més significatius de la vida del Messies i els va convertir en bellesa musical, des de l'Encarnació, passant pel dolor del Calvari, fins a la Glòria esplendorosa de les visions apocalíptiques. Des que es va estrenar a Dublín el 12 d'abril de 1742, no ha cessat de ressonar arreu del món i sempre amb un èxit aclaparador.

El *Cor de Cambra Dyapason*, de Barcelona, la nostra *Coral Xabec* i l'orquestra *The Ripieno Consort*, també del Cap i Casal, ens vam afegir a aquesta llarguíssima filera i va ser a *Ca n'Humet* a les vuit del vespre del dissabte 11 de gener,

dintre del programa d'actuacions que la Regidoria de Cultura del nostre Ajuntament tenia programades. Un excel·lent encert, de debò.

Vint fragments d'*El Messies*, entre dues peces per a orquestra sola, dotze corals i sis àries de solistes. La *Coral Xabec* va participar en la meitat dels corals; els altres sis, així com les àries, els van interpretar, sols, els components del *Cor de Cambra Dyapason*. Com veieu, un agermanament profitós entre aquests dos conjunts corals. No és fàcil de compaginar, amb quatre hores d'assaig conjunt, l'ajustament de dos cors amb trajectòries diferents; diuen que ho vam aconseguir.

El mestre Àngel Villagrasa va dirigir orquestra i cors. L'agraïment per a ell i per a la Montserrat Llagostera i el Teodor Roura, directors respectivament de la Coral i del Cor de Cambra.

El públic que omplia l'Espai Escènic ja esperava –i van veure's el desig complit– de sentir com a bis el coral 39, l'*Hallelujah*, el fragment més popular de tot l'Oratori. Unes paraules breus del regidor municipal de cultura, Jaume Oliveras, van cloure el concert i el cicle nadalenc.

La nostra Coral ha participat en moltes trobades orfeonístiques; goso dir –no vull pas menysprear-ne cap, Déu me'n guard– que aquesta ha estat potser la més gratificant, tant pel nivell intrínsec de la música com del Cor amb qui vam compartir espai, temps i ganes.

Que no sigui la darrera vegada que gaudim d'una sort com aquesta, i que els vilatans melòmans –que sou molts– la pugueu compartir.

Arran de sòl

Pledebuit

Al mes passat us parlava del bell somni que havia tingut, al qual tot era net i polit, tothom educat i culte, etc.

Ara, ja amb les festes passades i havent-les viscudes, us puc parlar ja realment de les situacions que m'he trobat i, tot i que no tot ha estat flors i violes, també he vist coses bones. No sempre hem de veure l'ampolla mig buida.

He vist joves ben educats. Un d'aquests estava a punt de pujar una escala d'un soterrani i, en veure que una persona d'edat baixava, es va esperar i va indicar-li que, si us plau, passés.

He vist pares impartint lliçons de civisme i educació. Un d'aquests anava amb bicicleta amb dos fills menuts pel passeig de mar (la ruta del colesterol). Es va parar abans d'emprendre-la i, dirigint-se als menuts, els va dir: *Aneu en compte, no correu, i teniu present que aquí els vianants tenen preferència.*

He vist gent gran amable. Gent que no volia aprofitar-se, com alguns, de l'edat i deixaven passar els qui anaven (en unes escales) més ràpid que ells.

He vist gent amb gossos i que, quan aquests deixaven el seu *present* on els en venien les ganes, el recollien i guardaven fins a poder-lo llençar al lloc adient.

I ara deureu pensar *aquest quisso ja torna a somniar.* Doncs no, no somnio,estic i estava despert quan vaig veure aquestes accions tan cíviques, accions que, si sempre es complissin, podríem viure en un món millor.

I perquè vegeu que estic ben despert, també us comentaré les coses lletges, incíviques, de mala educació (o gens) que he hagut de contemplar i escoltar amb aquestes llargues orelles. Però he volgut començar el veritable primer escrit d'aquest any positivament.

Tots aquells fets que no hauria volgut contemplar o escoltar, podríem resumir-los així: veure com la mainada tira embolcalls a terra sense que els pares els diguin res; veure com un jove, per anar sense bitllet, donava una empenta a una persona d'edat; veure com ciclistes dels qui van per carretera, en arribar a un semàfor, passen com si allò no anés per a ells; veure ciclistes dels qui van per les voreres, tot i haver-hi plaques de prohibició, a tota merda i encara tocant el timbre o fent sorolls guturals perquè els vianants s'apartessin; veure tifes immenses, que més que de gos semblaven de vaca, per terra sense que els amos les recollissin; escoltar bona part de la nit i matinada crits o, millor dit, brams, dels qui anaven pitofs o altra cosa i no respectaven el dret a descansar dels qui no havien sortit. Bé, per què seguir? No acabariem mai.

I per si, de tot això, no n'hi hagués prou, hem i haurem d'escoltar els brams de tota aquella caterva de gent de l'altiplà que ens amenaça o profetitza amb tota mena de calamitats, com si fossin les plagues bíbliques, pel fet de ser demòcrates i voler decidir el nostre futur. No s'adonen que ja estem farts que ens prenguin el pèl (i les peles).

Apa, bup, bup.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

300 g de patates, 250 de tonyina en oli ben escorregut i picat, 1 ou, algunes branquetes de farigola, sal al gust, pebre acabat de moldre, 200 g de formatge emmental ratllat (no gaire fi), Oli de llavor de cacauet per fregir

Preparació

Pela, renta, talla i cou les patates. Una opció molt bona, ràpida i neta és cuinar-les en l'estoig de vapor Lékúé amb el qual estaran a punt en 8 minuts al microones!

Converteix-les en puré i després ajunta, ben drenats, en un recipient, la tonyina, la sal, el pebre, la farigola i el rovell de l'ou. Remou bé la barreja.

Fes boletes de la mateixa mida (podem fer-ho amb les mans o amb una cullera de gelat) per passar-les, a continuació, per farina, seguit d'ou batut i finalment pel formatge ratllat.

Cuina-les amb l'oli calent durant pocs minuts. Escorre bé l'oli i col·loca-les en un plat per servir.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

27 de febrer, Dijous Gras Coques de llardons

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

david

pastisser

Venda
Online

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

De les pastisseries del Masnou

API

Finques Puig sl

Compravenda · Administració · ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou

Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90

www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -